

L'anàlisi d'una documentació emesa pel ministre de Marina de la província de Mataró l'any 1756, pot il·lustrar-nos sobre les circumstàncies i els problemes derivats de la recluta de la gent de mar, i també de la navegació de cabotatge d'un pinc mataroní per les costes d'Andalusia i del nord d'Àfrica i sobre les peripècies de la tripulació de la nau.

CONTROL DE LA TRIPULACIÓ D'UN PINC MATARONÍ PER CULPA DE LA MATRÍCULA DE MAR (1756-1758)

Una de les característiques que distingia la gent de mar respecte dels altres habitants del Mataró del segle XVIII era la seva recluta per al servei de les naus reials. En començar el segle, aquesta recluta encara es feia pel sistema de presa. Després es faria mitjançant lleves, repartides a cada població de la costa, seguint uns «cupos» prefixats. Més darrerament, s'implantà l'empadronament o matrícula dels professionals de la mar, matrícula que, a poc a poc, seria obligatòria, i ningú que no es trobés matriculat no podia treballar en la navegació o en la pesca, ni exercir qualsevol ofici connectat amb el mar.

La matèria relacionada amb la qüestió de la matrícula de mar ha estat ben estudiada per Joaquim Llovet a l'obra guanyadora del Premi Iluro 1979, *La matrícula de mar i la província de Marina de Mataró al segle XVIII*¹, que tracta amb detall els antecedents, història, circumstàncies, conseqüències i de tot allò que es relaciona amb el cas, singularment en referir-se a la província de marina de Mataró.

A l'època que afectarà la nostra anàlisi les ordenances prescrivien que la gent allistada a cada població es dividís en quatre grups o quadrilles, totes iguals, tant en el nombre com en la qualitat dels mariners. Una d'aquestes quadrilles havia de trobar-se tot l'any embargada, sense poder-se moure de la localitat de la seva matrícula, perquè els individus que la formaven havien d'estar a punt,

si era precís, per entrar a prestar serveis a l'armada del rei. Cada any la quadrilla era substituïda per la següent, i així successivament, seguint un torn rotatori.

No cal aportar molts arguments per concloure que el reclutament resultava ben impopular i que tothom feia tot el que podia per escapolir-se'n. Per això i per la gran dispersió dels matriculats arreu de les costes d'Espanya, era difícil de controlar-los i, per tant, d'evitar les desercions. El document que estudiarem pretenia d'assegurar aquest control, malgrat que, com veurem, no ho aconseguiria pas. El seu examen resulta tanmateix atraient ja que, a més d'il·lustrar-nos sobre el problema del reclutament, ens instruirà sobre la navegació de cabotatge, de la quantitat i personalitat de la tripulació, de la manera de burlar les autoritats de Marina, i també d'altres particularitats, que tot seguit investigarem separadament.

EL DOCUMENT O LLICÈNCIA DE L'ANY 1756

Un document signat per Agustín de Burinaga, ministre de Marina de la província de Mataró, el 15 de gener de 1756, fa referència al pinc *Sant Antoni de Pàdua*, de trenta tones, i amb dotze pedrers i deu fusells, del patró Pere Berenguer, que es proposava de «navegar y comerciar en los Puertos de las Costas de Andalucía». Pere Berenguer aleshores era ja gran i havia participat

en diverses empreses mercantils i expedicions marítimes. Vivia al carrer de Sant Francesc de Paula de Mataró, a la casa on hi havia la capelleta del sant, estava casat amb Mariàngela Viver i havia tingut cinc fills, tres nois, que acompanyarien el pare en el viatge de cabotatge per les costes d'Andalusia, i dues noies. La seva vida ha estat ja extensament narrada i comentada en les pàgines núm. 137 i següents de l'obra publicada pel Col·legi d'Advocats de Mataró, l'any 1996, *Visió de Mataró a través de plets i discòrdies*.²

El document signat per Agustín de Burinaga –avui a l'arxiu d'Esteve Martí i Coll– donava llicència per anar a Andalusia al referit patró. «Se le concede –diu– desde oy para ese viaje seis meses de licencia». Però el patró havia de supeditar-se a les condicions que se li imposaven. Després de consignar la llista de la tripulació –formada per dotze persones, de les quals oportunament ens ocuparem– amb els noms, pobles on estaven matriculats per al reclutament i quadrilla a la qual estaven assignats, s'obligava el patró que, en retornar, presentés «los mismos individuos, o justificar con instrumentos de Ministros o Subdelegados de Marina el motivo de la falta», fent constar que, de no ser així, se'l castigaria amb les penes i les multes reglamentàries. També quedava obligat a comparèixer i també d'acomiarar-se adequadament de les autoritats de marina de cada port on arribés o s'aturés la nau, acreditant sempre la permanència i inalterabilitat de la tripulació. Aquestes autoritats havien de signar i especificar els dies d'arribada i partença de la nau i les variacions que sobrevinguessin a la tripulació. Per aquest motiu, el document té uns annexos, en els quals consten aquestes particularitats que ara ens permeten de conèixer les localitats i ports que visitaren els mataronins, i els noms i condició dels mariners que succeïren aquells que s'absentaren del pinc, i el motiu de fer-ho. Avancem que el viatge excedí en molt als sis mesos de la llicència, i que fins i tot es confeccionaren tres llistes diferents per a enumerar la tripulació de la nau, que mai no seria inferior a onze individus.

LA NAVEGACIÓ DE CABOTATGE DEL PINC

Escrutant i atenent les inscripcions que s'efectuaren a la llicència del ministre de Marina de Mataró, podem ara conèixer els dies de navegació per anar d'un port a un altre, quins eren aquests ports (Sevilla, Cadis, Orà, Ceuta, Gibraltar...), els sojorns per a descansar o per a carregar i descarregar, la mercaderia transportada

El carrer de Sant Francesc de Paula a l'inici del segle xx, vist des de baix a mar. MASMM. Arxiu d'Imatges.

(generalment blat, civada, vi...) i així també altres dades que poden resultar interessants per a l'estudi de la navegació de cabotatge efectuada per aquells mariners catalans del segle XVIII. El que queda més clar és la periodicitat de les successives expedicions de blat des de Sevilla a Alacant i que a Alacant era on es programaven quasi sempre els viatges, potser perquè hi residien uns familiars del patró Berenguer. El pinc mai no navegaria més amunt d'Alacant.

Tot seguit, per a qui vulgui aprofundir en la qüestió, donarem les dades concretes sobre el cabotatge del pinc *Sant Antoni de Pàdua* realitzat per la Mediterrània, des del 15 de gener de l'any 1756, quan surt de Mataró, fins al 20 d'abril de l'any 1758, que surt de Sevilla sense indicació d'on es dirigeix. Potser, en definitiva, cap a Mataró?

La lectura del següent quadre sinòptic és fàcil. Així, per exemple, a la primera línia es pot veure que la nau surt de Mataró per anar a Cadis i, després de tretze dies de navegació, arriba a Cartagena, per a sortir-ne el 28 de gener, cap a Cadis, i situar-se després a Almeria...

També s'adjunta un altre quadre per constatar els percentatges i un resum, per anys, dels dies de sojorn en els ports i els de navegació.

ESTUDIS

Lloc de sortida	Dates	Lloc d'arribada	Terminal	Dies al port	Dies de navegació	Observacions
	Any 1756					
Mataró	15 gener	Cartagena	Cadís		13	
Cartagena	28 gener	Almeria	Cadís		8	
Almeria	5 febrer	Màlaga	Cadís		1	
Màlaga	6 febrer	Cadís	Cadís		11	
Cadís	17 febrer a 6 març	Sanlúcar	Sevilla	17	2	
Sanlúcar	8 març	Sevilla	Sevilla		3	
Sevilla	11 a 22 març	Alacant?	Alacant?	11	?	
Alacant	?	Sevilla	Sevilla	?	?	
Sevilla	2 a 26 juny	Orà	Orà	18	10	Civada
Orà	6 juliol	Sanlúcar	Sevilla	12?	12?	
Sanlúcar	30 juliol	Sevilla	Sevilla		2	
Sevilla	1 a 22 agost	Alacant	Alacant	21	41	Blat (de Sevilla a Alacant)
Alacant -Altea- Alacant	2 a 12 octubre	Cadís	Sevilla	11	29	Vi (d'Alacant a Sevilla)
Cadís	10 a 11 novembre	Puerto de Santa Maria	Sevilla	1	7	
Puerto de Sta. Maria	18 novembre	Sevilla	Sevilla		5	
Sevilla	23 novembre a 6 desembre	Sanlúcar	Alacant	13	5	Blat (de Sevilla a Alacant)
Sanlúcar	11 desembre	Alacant	Alacant		20	
Alacant	31 desembre a 9 gener	Cadís	Sevilla	9	39	
	Any 1757					
Cadís	17 a 18 febrer	Sanlúcar	Sevilla	1	4	
Sanlúcar	22 febrer	Sevilla	Sevilla		4	
Sevilla	26 febrer a 2 març	Sanlúcar	Alacant	4	6	Blat (de Sevilla a Alacant)
Sanlúcar	8 a 9 març	Alacant	Alacant	1	19?	
Alacant	28? a 31 març	Sevilla	Sevilla	3?	10?	
Sevilla	10 a 29 abril	Ceuta	Ceuta	10	19	Blat (noliejament de la Reial Hisenda)
Ceuta	9 a 14 maig	Sevilla	Sevilla	5	10	
Sevilla	24 maig a 2 juny	Cadís	Alacant	9	13	Blat (de Sevilla a Alacant)
Cadís	15 juny	Alacant	Alacant		13	
Alacant	28 juny a 21 juliol	Màlaga	Sevilla	23	29	
Màlaga	20 agost	Algesires	Sevilla		5	
Algesires	25 a 28 agost	Gibraltar o Cadís	Sevilla	3		Quarantena
Cadís ?	?	Sanlúcar	Sevilla	?	?	El patró declara la deserció de dos mariners a Gibraltar
Sanlúcar	15 a 25 octubre	Sevilla	Sevilla	10	5	
Sevilla	30 octub. a 13 desembre	Sanlúcar	Orà	45	3	Blat (noliejament de la Reial Hisenda)
Sanlúcar	16 a 18 desembre	Cadís	Orà	2	1	
Cadís	19 a 21 desembre	Almeria	Orà	2	10	
	Any 1758					
Almeria	31 gener a 1 febrer	Orà	Orà	1	10	
Orà	11 febrer	Alacant	Alacant		7	
Alacant -Vinarós- Alacant	18 febrer a 13? març	Màlaga	Cadís	21?	25?	Arròs i vi (noliejament de la Reial Armada)
Màlaga	5 abril	Cadís ?	Cadís ?		15?	
Sevilla	20 abril					

Percentatges i resum, per anys, dels dies de sojorn en els ports i dels dies de navegació			
Anys	Port	Navegació	Total
1756	més de 104	més de 169	més de 273
1757	més de 126	més de 190	més de 316
1758	més de 22	més de 57	més de 79
TOTALS	més de 252	més de 416	més de 668
PERCENTATGES	37,72%	62,27%	

LA TRIPULACIÓ

La tripulació que consta a la llicència, que després, en el transcurs dels viatges, anirà canviant quasi totalment, és la següent:

Patró

Pere Berenguer, matriculat a Mataró

Mariners

Tots matriculats a Mataró, menys Gusach que va inscriure's més tard:

Llista de la tripulació del pinc *Sant Antoni de Pàdua*, i llicència al patró Pere Berenguer per a navegar i comerciar a les costes d'Andalusia. «Se le concede desde oy para este viaje, seis meses de Licencia». Mataró, 15 de gener de 1756.

- Antoni Berenguer
- Josep Berenguer (inhàbil)
- Josep Boter (destinat a la tercera quadrilla)
- Gaspar Organ (id)
- Joan Cabañas (id)
- Benet Mascor (id)
- Francesc Gusach (id)
- Salvador Berenguer (destinat a la primera quadrilla)
- Pau Casillan (destinat a la quarta quadrilla)

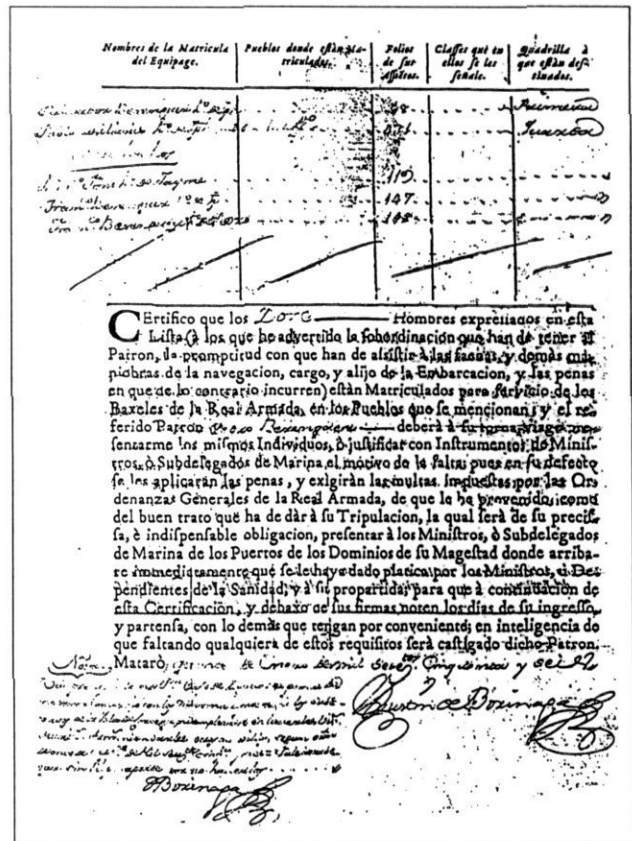
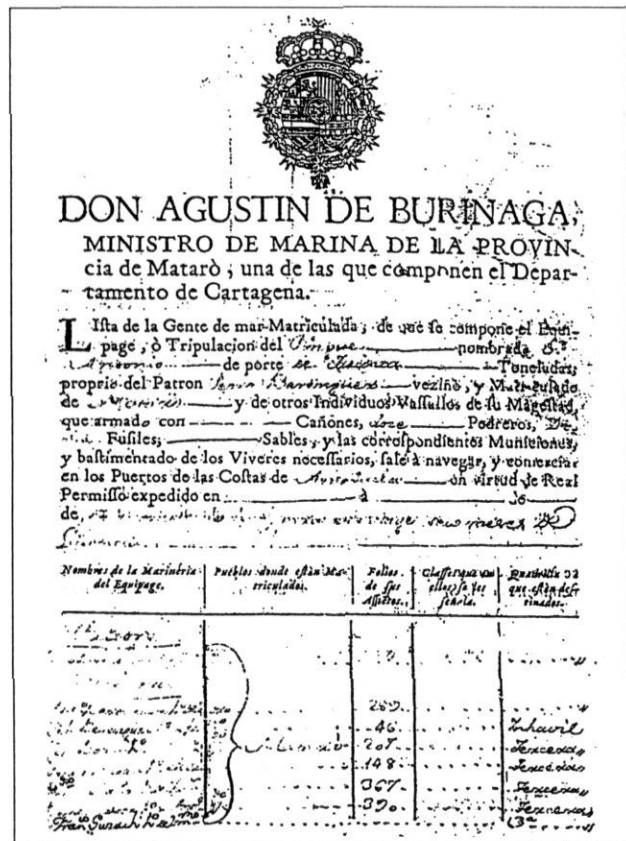
«**Muchachos**»

Auxiliars:

- Francesc Font, fill de Jaume.
- Francesc Berenguer, fill de Josep.
- Francesc Berenguer, fill de Pere.

La llista constava primitivament de dotze noms. Francesc Gusach no hi era, però va afegir-s'hi quan, l'agost de 1756, va substituir Joan Cabañas, que va caure malalt. Gusach seria el primer membre de la tripulació que no havia nascut a Mataró; era de Cambrils. Tornarien a ser dotze.

Continuació de la llicència atorgada al patró Pere Berenguer del pinc *Sant Antoni de Pàdua*, amb dotze mariners «muchachos». Hi ha una nota que diu així: «Va prevenido este Patrón, bajo de rigurosas penas, de no tener comercio, con los Dinamarqueses, ni los sublevados de las Islas de Córcega, ni emplearse en llevarles vísceras, suministros, armas, ni en darles otros auxilios, según Orden de 11 de septiembre de 1753. Sale a navegar sin Rl. Pasaporte por no haverlos.- Burinaga».

Cal destacar que quan el pinc va sortir de Mataró, els membres de la tripulació, a més d'ésser tots mataronins, estaven emparentats. El patró era pare d'Antoni Berenguer i del minyó Francesc Berenguer. Josep Berenguer, inhàbil, era germà del patró i pare de Salvador Berenguer i del minyó Francesc Berenguer...

Però l'estiu de l'any 1757, de la primitiva tripulació, sols quedarien el patró, el seu fill gran Antoni, el nebot Salvador i el fill petit i minyó Francesc, constituint una tripulació d'onze individus, que es van inscriure a una altra llista feta a Alacant, amb la connivència de les autoritats de marina d'Alacant. De Mataró, aleshores, només van entrar a la nau Fèlix Rumà i Josep Andreu. I també hi ingressaren altres dos catalans (un de Sitges i l'altre de Vilanova) que es trobaven lluny de Catalunya; tres ho feren a Alacant i un a Sanlúcar. El fet corrobora la consideració abans indicada que els matriculats es trobaven sovint dispersats arreu de les costes d'Espanya.

I encara es confeccionaria una altra llista que s'afegiria a la documentació que s'anava incrementant amb el temps, cada vegada amb més folis, per anotar les entrades i les sortides de la nau i les circumstàncies relacionades amb la tripulació. Les variacions de la tripulació per culpa de desercions, malalties, etc... van fer necessària la redacció d'una altra llista que resultés més homogènia. El 18 de febrer de 1758, quan semblava que el pinc del patró Berenguer havia de retornar per força a Mataró, va sorgir la possibilitat de concertar un contracte de noliejament amb l'Armada reial –un bon pretext per desobeir les autoritats de Marina– i per això va configurar-se una tercera llista de la tripulació, formada majoritàriament per mariners de la Vilajoiosa, més un de Barcelona i un altre de Mataró –Gaietà Ganabens– que es trobaven a Alacant, i els tres que, feia poc, el desembre, havien pujat al pinc, a Cadis. Dels onze mataronins que sortiren amb el pinc *Sant Antoni de Pàdua*, després de dos anys i escaig de cabotatge costaner per Andalusia i el nord d'Àfrica, sols en restarien dos, el patró Pere Berenguer i el seu fillet Francesc, un minyó que tindria més de nou anys i que als catorze hauria d'estar a Mataró per matricular-se.

La multiplicació de les llistes és un clar indicatiu de les in comptables peripècies que obligaren les nombroses i successives substitucions dels mariners de la nau. Així, hi ha un mariner que deserta molt aviat, quedant-se a Sevilla d'amagat, només cinc mesos després de sortir de Mataró. L'octubre de 1757 deserten altres dos mariners, després de tres mesos de navegació, i es queden a Gibraltar, fet que provoca l'ordre de retorn immediat de la nau a Mataró, feta pel ministre de Marina de Cadis, ordre que no seria obeïda. Alguns mariners desembarquen malalts i altres retornen a casa seva, concretament dos d'ells ho fan «por ser del turno que debe estar pronto a la próxima campaña». Hi ha un mariner d'Arenys de Mar que tan sols és a la nau durant tres setmanes, com si només hagués volgut traslladar-se de Sanlúcar a Alacant.

Però els casos més singulars són la desbandada de l'agost de 1756 i, el gener següent, la de la majoria dels mataronins, i l'autorització del patró perquè els seus dos fills Antoni i Bartomeu, a les darreries de 1757, passin a Gibraltar.

Contracte de noliejament amb l'Armada del rei, motivador del darrer viatge del pinc de Pere Berenguer per les costes d'Andalusia, l'any 1758.

Per a aprofundir en la qüestió dels canvis de la tripulació i conèixer les dades personals dels mariners, a més d'altres detalls com les dates d'inici i acabament de la navegació i els dies navegats per cadascun d'ells, i també per conèixer els motius dels canvis, pot acudir-se a l'apèndix que s'adjunta.

MAQUINACIONS PER BURLAR LES AUTORITATS DE MARINA I EL RETORN A MATARÓ

Amb el viatge del patró Berenguer pot constatar-se com la paperassa burocràtica entrebancava la vida marinera del segle divuit i com, a vegades, era obligat de tergiversar la lletra dels reglaments. Els matriculats pretenien escapar-se del control, que quedava dificultat per l'existència de marineria escampada arreu. I amb motius autèntics o falsos, legítims o no, fins i tot de vegades amb la connivència d'autoritats amigues, el patró també torejava les dificultats. Per tot això, els canvis de les tripulacions eren constants.

Per poder perllongar la primitiva llicència de navegar per les costes d'Andalusia durant un període de dos anys i escaig, Berenguer va obtenir pròrrogues sense la intervenció del ministre de Mataró, que es mostraria molt molest, ja que el retard o el no retorn a la ciutat perjudicava altres mariners mataronins als quals aquest ministre impedia d'embarcar-se mentre no tornés el pinc *Sant Antoni de Pàdua*. Les pròrrogues s'aconseguien sempre a Alacant, on vivia un dels Berenguer i on tenien amics. El gener de l'any 1757 s'obtindria un permís de sis mesos; el juliol, tres mesos més, tot i que només era per a un viatge concret. El febrer de l'any 1758, aconseguiria un nou permís de sis mesos amb el pretext de tenir un encàrrec del rei per a conduir, des de Vinaròs a Cadis, vi i arròs, d'acord amb el corresponent contracte de noliejament signat el 13 de març de 1758. Però en arribar a Cadis, el 20 d'abril d'aquell any 1758, finalitzen les anotacions a la llicència, sense donar-ne cap explicació. Cal notar que el ministre de Marina de Cadis, l'octubre de 1757, havia ordenat al patró Berenguer, quan era a Sanlúcar de Barrameda, que retornés immediatament a Mataró, tant per haver finit el permís com perquè, llavors mateix, havien desertat dos mariners de la tripulació, que s'havien quedat a Gibraltar. Cal pensar que l'autoritat de Marina de Cadis no acceptaria pas la desobediència del patró mataroní i no li permetria més viatges, un cop acabada la comissió reial.

Esmentant un succés que representa el compendi de totes les consideracions fetes, acabem amb el que explica una carta d'Anna Maria, muller d'Anton Berenguer, dirigida al seu marit des de Mataró a Alacant. Després de participar-li el naixement d'un fill, «el cinc de setembre» –diu– «s'ha servit de deixar-se veure un noi que vaig parir», li explica el rebombori que hi havia a Mataró, i com els mariners havien fet un capçal, és a dir, una sèrie d'imputacions, contra els Berenguer, per no haver retornat encara a Mataró, i que es parlava d'intentar empresonar el patró de la nau –el pare– a qualsevol port que toqués, ja que la no tornada del pinc privava de poder-se embarcar molts altres mariners.

«... Sé que, encara que tu no'm diguis res, tot l'hivern heu estat fora: no convé de cap manera; que, ni ho penses, el capçal que us han fet els mariners a casa del Comisari; que Don Ventura va dir a en Bartomeu que, si no veniu aviat, escriurà al Comisari d'allí perquè fes ficar a la presó al Pare, i que tots els mariners que son vinguts d'allí, no els volen deixar eixir a viatge que vosaltres no sigueu vinguts; i segons diuen, que's coneix tot el viatge... Vingueu a casa de qualsevol manera, que crec que la mare haurà escrit el mateix al Pare, i pots pensar el rebombori que hi ha per Mataró...»

No hi ha constància de l'acompliment de les intimidacions de presó, ni que el rebombori impliqués res més que un aldarull passatger i breu, però sí que aquell viatge va ser el darrer del pinc *Sant Antoni de Pàdua*, i va representar el colofó per als Berenguer de la fal·lera de gaudir-se del tràfec comercial a la Mediterrània, tot lluitant contra els reglaments i les autoritats de Marina.

Antoni Martí Coll

NOTES.

1.- JOAQUIM LLOVET, *La matrícula de mar i la província de Marina de Mataró al segle XVIII*. Premi Iluro 1979 (Mataró 1980).

2.- ANTONI MARTÍ I COLL, *Visió de Mataró a través de plets i discòrdies (segles XVII i XVIII)*, Col·legi d'Advocats de Mataró (Mataró 1996).

A P È N D I X

PATRÓ, MARINERS i MINYONS del pinc *Sant Antoni de Pàdua* en el tràfec costaner per les costes d'Andalusia i Àfrica des del gener de l'any 1756 a l'abril de 1758, que consten a la *Lista de la Gente de Mar* feta pel ministre de Marina de la província de Mataró, el 15 de gener de 1756.

Noms i circumstàncies	Lloc de naixement	Inici de la navegació	Acabament de la navegació
1. PERE BERENGUER - És el patró, pare dels mariners Antoni i Bartomeu, i del minyó Francesc (núms. 2, 8 i 12)	Mataró	Mataró, 15-1-56	abril 58?
2. ANTONI BERENGUER - Fill gran del patró; alguna vegada substituirà el pare quan aquest es queda a terra. Desembarca, amb llicència del patró, per anar a Gibraltar a fer «diligències pròpies»	Mataró	Mataró, 15-1-56	Cadix, 21-12-57
3. JOSEP BERENGUER - Germà del patró i pare d'un minyó i de Salvador (núms. 8 i 11), és inhàbil per a servir l'Armada	Mataró	Mataró, 15-1-56	Alacant, 9-1-57
4. JOSEP BOTER - Quan desembarca, se l'anomena Baster. Torna a casa	Mataró	Mataró, 15-1-56	Sevilla, 22-8-56
5. GASPAR ORGAN - Desertor a Sevilla	Mataró	Mataró, 15-1-56	Sevilla, 16-5-56
6. JOAN CABAÑAS - Malalt	Mataró	Mataró, 15-1-56	Sevilla, 22-8-56
7. VENTURA MASCOR - Es restitueix a casa seva	Mataró	Mataró, 15-1-56	Sevilla, 22-8-56
8. SALVADOR i BERTOMEU BERENGUER Nebot i fill del patró, són substituïts sense anotar-ho a la llista; ambdós resideixen a Alacant, enllaçant amb Mataró. L'últim, desembarca per anar a Gibraltar, amb llicència del patró	Mataró	Mataró, 15-1-56	Cadix, 21-12-57
9. PAU CASILLANY - Es queda malalt a Sevilla, anotant-se a la llista com a desembarcat	Mataró	Mataró, 15-1-56	Sevilla, 22-8-56
10. FRANCESC FONT (minyó)	Mataró	Mataró, 15-1-56	Alacant, 9-1-57
11. FRANCESC BERENGUER (minyó) Fill del mariner inhàbil núm. 3	Mataró	Mataró, 15-1-56	Alacant, 9-1-57
12. FRANCESC BERENGUER (minyó) - Fill del patró	Mataró	Mataró, 15-1-56	abril 58 ?
13. FRANCESC GUSACH - Entra en lloc del núm. 6, i s'inscriu el seu nom a la primitiva llista confeccionada a Mataró	Cambrils	Sevilla, 22-8-56	Alacant, 31-3-57
14. JOSEP SEVILLA - Entra en lloc del núm. 9. Tot i desembarcar el març, figura a la relació feta a Alacant el juny	-	Sevilla, 22-8-56	Alacant, 31-3-57
15. FRANCESC RUS - Mariner francès, escapat de Gibraltar, on restava després d'haver estat capturat el seu navili per un corsari anglès	francès Sitges	Sanlúcar, 11-12-56 Alacant, 9-1-57	Alacant, 31-3-57 Alacant, 18-2-58?
16. JAUME ALBAYES (o Albayà) - Entra en lloc del núm. 3			
17. CRISTÒFOL SOLÀ (o Sorà) - Entra en el lloc dels minyons núms. 10 i 11. Torna a casa seva	Vilanova Vilanova	Alacant, 9-1-57 Sanlúcar, 9-3-57	Alacant, 21-7-57 Alacant, 18-2-58?
18. JOAN (o Francesc) SOLER	Arenys de Mar	Sanlúcar, 9-3-57	Alacant, 31-3-57
19. CRISTÒFOL BRUGARIOL (o Breguerol)	Alacant	Alacant, 31-3-57	Sevilla, 29-4-57
20. JOSEP BOSCH - Entra en lloc del núm. 13. Desembarca malalt	Mataró	Alacant, 31-3-57	abril 58?
21. FÈLIX RUMÀ - Entra en lloc del núm. 14	Mataró	Alacant, 31-3-57	abril 58?
22. JOSEP ANDREU (o Andrés) - Entra en lloc del núm. 15			
23. SEBASTIÀ DELEMUS (o Bolemos) - Entra en lloc del núm. 19 Torna a casa	-	Alacant, 31-3-57	Alacant, 21-7-57
24. JORDI FERRUCHO (o Ferruchi) - Entra en lloc del núm. 17 Es queda a Gibraltar (desertor)	-	Alacant, 21-7-57	Gibraltar, 10-57
25. JAUME SERRA - Entra en lloc del núm. 23. Es queda amb Ferrucho a Gibraltar (desertor)	-	Alacant, 21-7-57	Gibraltar, 10-57
26. FRANCESC RODÓ - Entra amb motiu del desembarcament dels núms. 2 i 8	-	Cadix, 21-12-57	Alacant, 18-2-58?
27. JOAN BTA. MANGA - Entra amb motiu del desembarcament dels núms. 2 i 8	-	Cadix, 21-12-57	Alacant, 18-2-58?
28. ANTONI ESCRIVANI - Entra amb motiu del desembarcament dels núms. 2 i 8	Gènova	Cadix, 21-12-57	abril 58?
29. CAIETÀ GANABENS	Mataró	Alacant, 18-2-58	abril 58?
30. MIQUEL LLORET	La Vilajoiosa	Alacant, 18-2-58	abril 58?
31. VICENÇ LLORET	La Vilajoiosa	Alacant, 18-2-58	abril 58?
32. LLUÍS VALENZUELA	La Vilajoiosa	Alacant, 18-2-58	abril 58?
33. CAIETÀ VAELO	La Vilajoiosa	Alacant, 18-2-58	abril 58?
34. JOAN BTA. ARTIGAS	Barcelona	Alacant, 18-2-58	abril 58?

A la *Lista de Gente de Mar*, confeccionada a Mataró el gener de l'any 1756, consten tres relacions diferents dels mariners, degudes a la variació de la tripulació durant els dos anys i escaig de navegació; seguidament, es donen tres llistes, amb el número corresponent assignat a cada tripulant, en lloc dels seus noms, i es subratlla els dels primitius navegants; pot notar-se com minven els naturals de Mataró i els que van començar el viatge:

	1a llista: Mataró 15/1/56	2a llista: Alacant 21/7/57	3a llista: Alacant 18/2/58
Patró	1 Mataró	1 Mataró	1 Mataró
Mariners	2 »	2 »	21 »
	3 »	8 »	22 »
	4 »	14 ~	28 Gènova
	5 »	16 Sitges	29 Mataró
	6 »	18 Vilanova	30 Villajoiosa
	7 »	21 Mataró	31 »
	8 »	22 »	32 »
	9 »	24 ~	33 »
		25 ~	34 Barcelona
	10 »		
	11 »		
	12 »	12	12 Mataró
TOTAL	12	11	11